

[Ole Espersen]

Derfor vil jeg meget advare regeringen mod at blive ved med på denne måde at lade, som om Folketinget har taget stilling til noget i klar modstrid med, hvad bl.a. Rigsrevisionen fastslår.

Der har ikke været tid til en rimelig, saglig behandling. Vi er ikke i tvivl om, at der er sociale skævheder i nogle af disse gebyrer. Det må imidlertid afgøres i forbindelse med de kommende finanslovsdrøftelser; dér må vi gennemgå hvert enkelt af gebyrerne, dér er der tid til det, og dér kan vi nå en saglig og forsvarlig løsning.

Men som sagt, når det drejer sig om disse gebyrers fortsættelse, må regeringen alene bære ansvaret for deres størrelse, indtil vi i forbindelse med finansloven får lejlighed til at tage ordentlig stilling.

Gert Petersen (SF):

Jeg skal sige noget om selve forslaget, som jeg også var inde på ved første behandling, men det er blevet yderligere klargjort under udvalgsbehandlingen.

Der er tale om et forslag fra justitsministerens side, som alene har et fiskalt og legalt sigte. Det har intet at gøre med at finde frem til, hvad der er de rimelige gebyrer for forskellige ydelser. Jeg sagde dengang, at SF udmærket godt kan tiltræde, at der på nogle punkter tages en høj betaling – for ønskenummerplader f.eks. – naturligvis forudsat, at det er hjemlet i loven, og at det ikke er noget, ministeren gennemfører administrativt.

Men det har der ikke været lejlighed til at gennemdrøfte. Der har ikke været mulighed for at få omkostningerne ved administration af gebyrerne belyst. Ja, tal har der været nok af, de har været der i massevis, men sagen er netop, at omkostningsproblemet er så dårligt belyst, oplysningerne er vage og usikre. Det er netop det, rigsrevisorerne kritiserer så skarpt. Det gælder ikke mindst Rigspolitiets område, at oplysningerne er utrolig vage og beregningerne ofte ganske forbavsende.

Derfor har vi måttet afstå fra at stille ændringsforslag, for vi ville godt stille ændringsforslag. Vi ville gerne gøre det sagligt, således at f.eks. nummerplader kom til at koste så meget, som det koster at fremstille og administrere dem. Men det har altså ikke været muligt på nuværende tidspunkt og med det hastværk, det hele er foregået med.

Justitsministeren har gjort det, at han har taget de gebyrer og takster, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt de er lovmedholdelige – og det er de ikke, det er jeg helt overbevist om – og foreslået, at vi nu, om jeg så må sige, fikserer dem, vedtager dem, gør dem lovmedholdelige. Og han har såmænd også taget dem, hvor det er helt tydeligt, at de er lovmedholdelige, for de er ikke ret store, der er ikke tale om overbetaling på nogen måde. Han har taget det hele og puttet det ned i én sæk.

Vi vil ikke hindre, at justitsministeren får et grundlag af lovlighed at arbejde på, så derfor vil vi ikke stemme imod forslaget ved tredje behandling. Men vi vil heller ikke på det grundlag stemme for forslaget, fordi vi finder, at man, når nu lejligheden var der, burde have kigget på gebyrer og takster og prøvet at analysere, om det var rimeligt at tage overbetaling eller man skulle holde sig til de rent administrative omkostninger, og på den måde foretage en sondring. Det har der ikke været tale om, det har ikke været muligt.

Det er lidt af en original handling, at ministeren i sidste øjeblik kommer og lægger ændringsforslag om ophævelse af betaling for navneskift på bordet, og det skal ikke bebrejdes ministeren. Jeg har en anelse om, det skyldes, at det ikke koster ret meget. Det er vist kun et sted mellem en kvart og en halv million om året, så det kan statskassen nok leve med. Det stemmer vi naturligvis for, men vi havde meget gerne set en langt mere grundig behandling af dette her.

Når dette forløb er så ejendommeligt, hænger det sammen med, at hele baggrunden er, som den er, nemlig at man i årevis har affundet sig med, at administrative myndigheder har fastsat gebyrer ud fra nogle ret utrolige betragtninger om, hvad der er omkostninger, f.eks. at gebyrer for pas skulle dække omkostningerne ved paspolitiets virksomhed, og at indtægter fra salg af nummerplader skulle dække en meget væsentlig del af færdselspolitiets virksomhed. Det er et princip, som kan anvendes, det benægter jeg ikke, men hvis man vil have disse cigarkasser, må det helt klart fremgå af lovgivningen, at her er der cigarkasser, og så kører man efter dem. Jeg synes ikke, det er noget klogt princip, men det kunne godt tænkes.